

DIVERSITETEN ER NOGET, VI SKAL FAVNE

Interview med Mads Matthiesen om 'Mr. Freeman'. Af Cecilie Rosdahl

HVORDAN OPSTOD IDÉEN TIL FILMEN?

Jeg havde lyst til at lave en film om mødet med kærlighed og forskelligheder og den problematik, der er med Vesten og rige og fattige, og hvad penge gør ved folk. Jeg er meget optaget af folks evne til at putte hinanden i kasser og fordomme, og hvordan vi betragter forskellige ting i verden med et specielt blik. Og så havde jeg lyst at lave noget med det afrikanske kontinent. Det var grundtematikken; at favne diversitet og forskellighed, og at vi skal forholde os åbne over for hinanden. Det der med to mennesker, der mødes i en kærlighed, og så alle dem udenom, som er gamle og konservative og lukker sig om sig selv. Det er ungdommen, som viser os vejen. Det skulle også være en film om det.

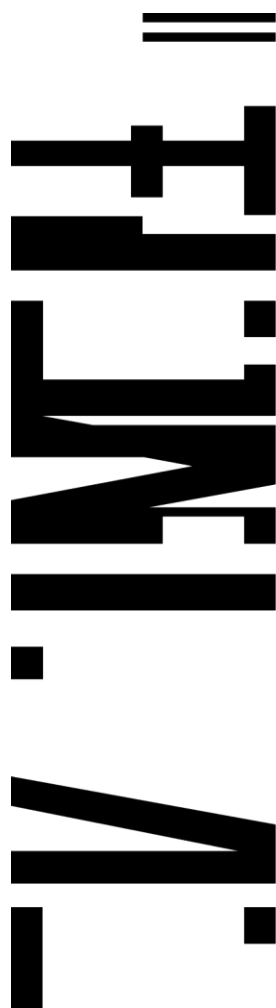
FILMEN ER LINA LUND JØRGENSENS DEBUT SOM SKUESPILLER?

Casteren, Gro Therp, rakte ud i forskellige miljøer og lavede online opslag, hvor vi søgte en tyk pige til at spille hovedrollen i en ny dansk spillefilm. Lina, som spiller Simone, så opslaget. Hun havde været statist nogle gange tidligere og ville rigtig gerne spille mere. Hun havde et naturligt talent og ville også gerne være med til at fortælle en mere nuanceret historien med en tyk pige i hovedrollen. Hun arbejdede med rollen i et halvt år, hvor hun blandt andet gik til skuespillercoach og havde prøver med de andre skuespillere i filmen. Langsomt udviklede hun den styrke, hun viser os i filmen.

HVORDAN FOREGIK KARAKTERUDVIKLINGEN?

For mig er det interessante at hive vedkommende med ind i fortællingen. Lina, som spiller Simone, har jo aldrig spillet før. Det er første gang, og jeg var ikke interesseret i at lave en film, som også adresserer noget om at være tyk, uden at det var hendes fortælling. Jeg har snakket sindssygt meget med hende om at være tyk og snakket manus. Jeg har skrevet om og taget nogle af hendes egne fortællinger ind i. Det er det, som filmen handler om; at vi skal favne. Hun spillede skuespil og en anden rolle end den, hun er, men tog også meget af sig selv med i det. Jeg ved hverken, hvordan det er at have en anden etnicitet end dansk eller være en 17-årig tyk teenagepige. Hvis jeg skal lave noget, er jeg nødt til at snakke med de folk. Lina er slet ikke en karakter som Simone, så det er jo skuespil. Jeg forsøger at lave en film om at være åben og lytte til andre mennesker i stedet for at snakke. Douda, som spiller Mr. Freeman, er fra Frankrig og født og opvokset i Paris, men hans familie er fra Guinea – som også er Vestafrika – men fransktalende. Jeg involverede også ham i fortællingen og har skrevet om i samtale med ham. Han er i forvejen skuespiller.

MR. FREEMAN ER EN INTERTEKSTUEL REFERENCE?

Freeman vil gerne være skuespiller, men er det en løgn, og hvorfor hedder han Freeman? Er det et rigtigt navn? Han er ”grand”, ligesom Morgan Freeman er en af vores bedste skuespillere og har været det gennem generationer. Det er også lidt sjovt, fordi moren jo ikke rigtig kender Morgan Freeman. Ved hun ikke rigtig, hvem han er? Hun er sådan lidt ... Morgan Freeman ... Ghana ... hun er sådan lidt dum. Følger du ikke med, eller ved du ikke, hvem han er?! På den måde bliver Mr. Freeman lidt overlegen og pinpointer hende på en eller anden måde – og tager faktisk pis på dem fra starten. Det er også meget fint at bruge sit efternavn og lidt fint.

HVAD ER DET FOR ET SPIL, SIMONE OG GAMERVENNERNE SPILLER?

Det er et danskudviklet spil, der hedder 'Deep Rock Galactic'. Det er et ret fedt spil. Det er en gruppe af outsiders, dværge, der vælter ned i en mine og skal løse nogle gåder. De arbejder sammen som et team for at løse opgaverne. Man er en gruppe, der arbejder sammen. Det er en analogi. I starten går det ikke godt, men så begynder de at lytte til hinanden. Når de arbejder sammen som gruppe lykkes det. På den måde er det også et billede på, at nu er det hele brudt op. Freeman har befriet dem. Man lytter og samarbejder om det gode der, hvor man vinder. Modsat moren, der spiller sit egospil.

MOREN SIGER TAK TIL SIDST?

Det var sådan en leg med, at der findes mennesker, som har brug for en grænse – hertil og ikke længere. I virkeligheden har hun måske også hungret efter, at der var nogen der satte nogle grænser for hende. Så på den måde kan man sige, at du kan betragte takken ironisk. Det er en åben mulighed. For mig har der været forskellige versioner – en, hvor det var tydeligt, at det var ironisk. Hun sagde tak, fordi du har ødelagt hele familien. Der var også en, som var endnu mere tydelig – tak, fordi du stoppede mig i det her vanvid, jeg har haft gang i. Men for mig er det meget vigtigt, den er åben. Man må gerne være i tvivl, om hun siger tak og mener tak. Da vi filmede den, lavede vi også forskellige versioner, så jeg har ventet helt indtil klip med at beslutte. Det er jo altid dejligt, når man ser en film, hvor det ikke altid bliver stoppet ned i halsen på én.

HVORFOR VALGTE DU SANGEN 'I MORGEN ER DER OGSÅ EN DAG'?

Den kom ind før optagelserne, hvor jeg snakkede med Lina, og hun fortalte, at hun godt kunne lide at synge. Hun sendte mig en lille video, hvor hun sang, og så vidste jeg, at jeg var nødt til at lave noget med det. Samtidig hittede det der Odbjerg-nummer. Jeg tror, det er sådan en, der vender tilbage om 10 år igen og bliver ved med at blive spillet, fordi det er så godt et nummer. Teksten synes jeg også, var helt perfekt. Hun sang den ret godt, og så syntes jeg, det var sjovt at lave en karaokeversion, fordi det at synge for hinanden er meget sødt og meget sårbart. Det er måske mere sårbart end noget andet – og en klassisk romance, at man sætter sig ned med en guitar. Det er sådan, man imponerer.

HVAD ER DET, HUMOR KAN?

Den her fortælling handler om nogle ret alvorlige ting, så det er en måde ikke at gøre det for tungt. Der er altid humor med i mine film. Det er en uundgåelig del af alvoren, kontrasten til humoren. Jeg har været meget bevidst om, hvordan jeg bruger humor, fordi det netop handler om at bryde med det at sætte folk i bås. I den scene, hvor Freeman har gaver med, tager han pis på dem, og det bliver så også det, der er sjovt. På den måde har jeg tænkt meget over, hvor humoren skulle ligge. Det er en film, som har noget på hjerte eller forsøger at have det. Men man må også gerne tage det lidt let, selv om det er så tunge emner. Jeg laver sjældent ting, der er falden på halen – det skulle det netop ikke være. Det er mere en underspillet sort humor. Der skulle være den rette balance mellem dramaet og humoren. Jeg kan godt lide det der med, at alle karaktererne i den her film ikke er, som folk er flest.

Man kan godt lege med fordomme i humoren, og det gør filmen. Er Freeman en hustler, eller hvad er han? Der er også en anden ting, mere er ret grov. Hun er for meget, som når hun siger til Freeman ”*We have a lot of people from poor countries...*”. Det er jo vildt groft, men folk griner af det, for kan man tillade sig at være så grov? Det er også det, jeg stiller spørgsmål til: Hvad er det, vi kan tillade os? Hvor meget kan vi tillade os? Hvor grov kan man tillade sig at være?

HVAD ER DET, DU VIL MED FILMEN?

Det er en film, der forholder sig til outsideren. Hvad vil det sige at være udenfor og blive set skævt på. Det er også en politisk film. Det er en film, som handler om at acceptere og forsøge at forstå alt det, som man umiddelbart ikke forstår så godt i hverdagen. Vi skal huske at gå åbne til hinanden – så det er filmen et forsøg på. Selvom det er en person fra Ghana, man har mødt online, behøver det ikke at være en hustler. Måske kan der godt komme kærlighed ud af det. Så er der selvfølgelig også ting som *African scams* og Nigeria-breve. Men jeg vil gerne lege med publikums forventninger og prøve at bryde med dem. Vi skal huske at forholde os åbent og tænke det bedste om folk. For ellers ender det med, at du går glip af en masse ting og ikke er favnende.

